

4. Кузенко Т.Б. Управление финансовой безопасностью на предприятии / Т.Б. Кузенко, В.В. Прохорова, Н.В. Саблина // Бизнес Информ. - 2008. - № 12 (1). - С. 27-29.

Барановський О.І. Фінансова безпека: монографія. Інститут економічного прогнозування / О.І. Барановський. - К.: Фенікс, 2015. - 338 с.

БАНКІВСЬКІ РЕСУРСИ ЯК ОСНОВА ФУНКЦІОНУВАННЯ БАНКУ

Осипов В.І.

д. е. н., професор кафедри економіки та моделювання ринкових відносин

Десятник Д.В.,

студент 3 курсу, напряму підготовки «Фінанси та кредит»

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

м. Одеса, Україна

Основою для реалізації банком своєї посередницької функції є формування ресурсної бази, адже від цього залежать масштаби діяльності та обсяги отримуваних фінансових результатів. У сучасних умовах проходить розуміння того, що банківські ресурси – це основа діяльності будь-якого банку, оскільки процес утворення ресурсів і надання позик перебувають у їх тісному взаємозв'язку. Тому розуміння економічного змісту банківських ресурсів, знання проблем, які пов'язані із їх формуванням і використанням надзвичайно важливе.

Для здійснення комерційної і господарської діяльності банки повинні мати у своєму розпорядженні певну суму грошових коштів, тобто ресурсів.

Банківські ресурси – це сукупність грошових коштів, що знаходяться у його розпорядженні й використовуються ним для здійснення активних та інших операцій [4]. Без достатньої ресурсної бази банки не можуть у належних обсягах здійснювати кредитування поточних потреб юридичних та фізичних осіб, реалізовувати потужні інвестиційні проекти. Таким чином, банківські ресурси можна вважати банківським капіталом.

Зарубіжні дослідники не розглядають банківські ресурси як самостійний об'єкт дослідження при аналізі банківської діяльності. Термін «ресурси банку» фактично замінюється розкриттям сутності пасивних операцій, а саме «пасиви банку, відображають джерела коштів, які банк використовує у своїх операціях.

Банківські ресурси класифікують за такими ознаками (рис. 1). Найбільш поширеною є класифікація банківських ресурсів за економічним змістом та їх поділ на власні, залучені та запозичені ресурси банку.

Головним джерелом банківських ресурсів є залучені кошти, частка яких в середньому по банківським системам складає 80% від загальної величини ресурсів, а решта (20%) припадає на власний капітал. В деяких країнах регуляторним органом визначається максимальне співвідношення між власними та залученими ресурсами.

Це зумовлено специфікою діяльності банку як установи, що здійснює мобілізацію тимчасово вільних грошових ресурсів на фінансовому ринку та надає їх у позику. Банк користується переважно чужими грошима, а власні кошти призначені, передусім, для страхування інтересів вкладників і

кредиторів банку, а також для покриття поточних збитків від банківської діяльності, тобто виконує здебільшого захисну функцію.

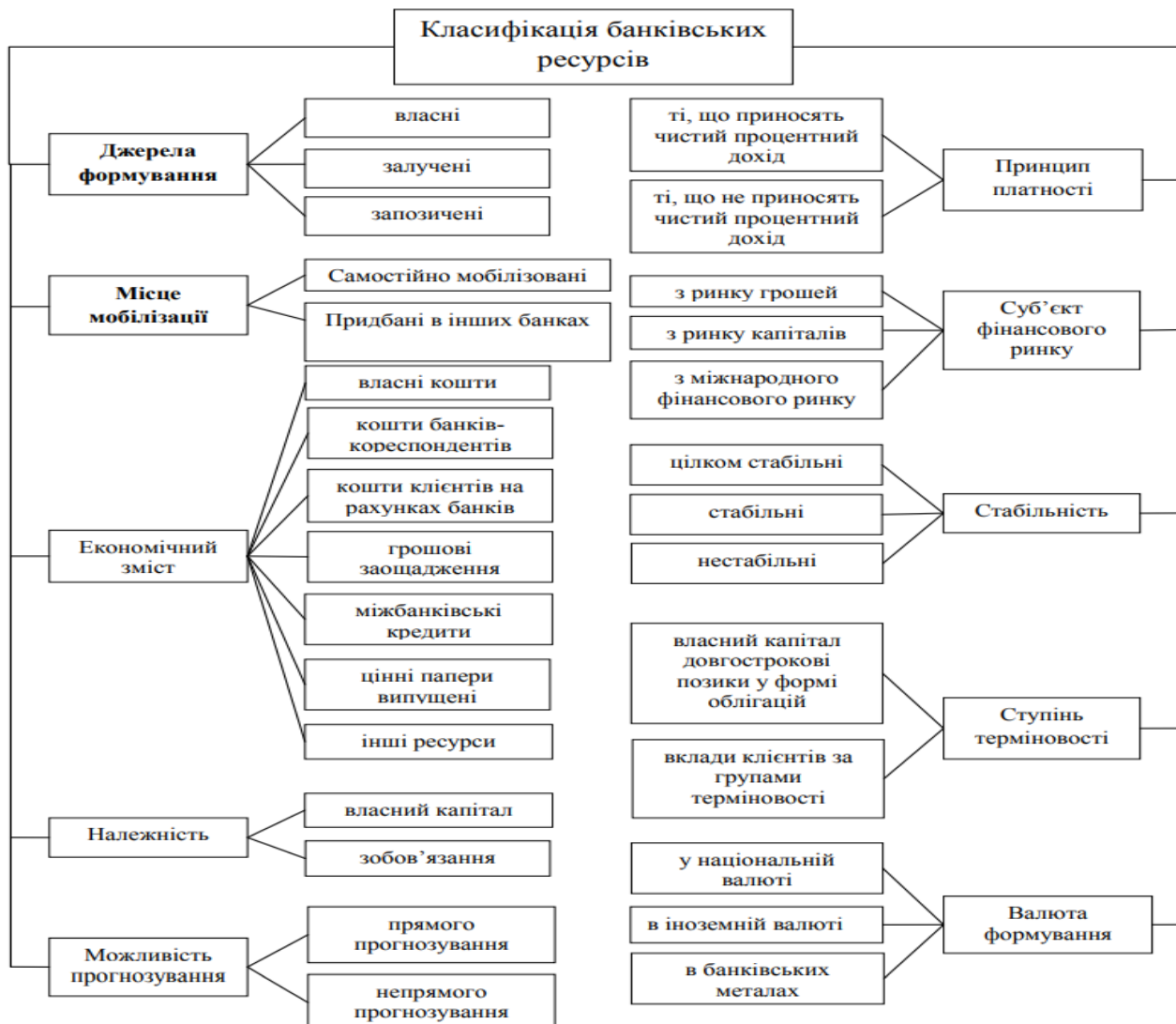

Рис. 1. Класифікація банківських ресурсів

Стабільний розвиток вітчизняної економіки значною мірою залежить від рівня достатності ресурсного потенціалу банків, який виступає підґрунтям для зростання інвестиційної активності в країні, подолання економічної кризи, а також інтеграції банківської системи у світове співтовариство. Вагомим показником, який характеризує ринкову позицію банківської системи в цілому та комерційних банків зокрема, є рівень достатності ресурсного потенціалу банків. Від ефективності механізму формування, управління та прогнозування коштів, які можуть бути залучені в майбутньому та якими володіє банк у даний момент часу, залежить їх спроможність здійснювати повний спектр активних операцій та надавати послуги, а також фінансова стійкість та місце банківської системи в умовах глобальної конкуренції.

Література:

1. «Про банки і банківську діяльність» [Електронний ресурс] // Верховна Рада України; Закон від 20.09.2001 №2121-14 із змінами та доповненнями – Режим доступу <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2121-14>.

2. Офіційний сайт НБУ [Електронний ресурс] – Режим доступу <https://www.bank.gov.ua/control/uk/index>.

3. Навчальні матеріали онлайн [Електронний ресурс] – Режим доступу http://pidruchniki.com/13930518/bankivska_sprava/bankivski_resursi_osnova_funktsionuvannya_banku.

4. Вовчак О. Банківська справа. - К: Новий Світ-2000. - 2008. - 560 с.

МОДЕЛЬ РИНКУ ПРАЦІ ТА ПРОБЛЕМИ ЗАЙНЯТОСТІ В ОДЕСЬКОМУ РЕГІОНІ

Журавльова Т. О.

кандидат економічних наук, професор, завідувач кафедри економіки та
моделювання ринкових відносин

Зінчук А. І.

студентка 2 курсу магістратури, напрям підготовки «Економічна
кібернетика»

*Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
м. Одеса, Україна*

Актуальність теми. Зробити продуктивними людські ресурси. Постановка проблеми у загальному вигляді, її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Однією з проблем інноваційного розвитку ринкової економіки в системі світових відносин є управління трудовим потенціалом промислових підприємств. Існує потреба в створенні науково обґрунтованої системи управління процесами формування, ефективного використання і розвитку трудового потенціалу в умовах реформування господарського механізму підприємств та інноваційної спрямованості їх діяльності [2].

Теоретичні і практичні проблеми зайнятості та аналізу кадрової ситуації в регіоні знаходять своє відображення в зарубіжній літературі та вітчизняній науці. Широке коло питань пов'язаних з дослідженням законів формування ринку праці та трудового потенціалу регіону розглянуто в роботах вітчизняних і зарубіжних авторів, зокрема, в публікаціях: Н. Бердяєва, О. Богомоллова, В. Вернадського, В. Данюка, Г. Дмитренка, В. Казміренка, В. Колесникова, В. Лагутіна, М. Вебера, Д-К. Гелбрейта, В. Врума, А. Маслоу, М. Потера та Ф. Тейлора.

Управління трудовим потенціалом регіона в такій ситуації набуває особливої значущості, оскільки дозволяє реалізувати і узагальнити цілий спектр питань адаптації індивіда до нововведень, стимулювати інноваційну активність персоналу [3].

За офіційними даними молодь становить 30% від загального числа безробітних, які зареєстровані в центрах зайнятості населення. Але існує і приховане безробіття, яка не враховує всіх безробітних громадян. Працевлаштування людей будь-якої вікової категорії, в тому числі молоді і залучення кваліфікованих фахівців для заповнення кадрів і розвитку кадрового потенціалу підприємств міста та регіону взаємопов'язані і відносяться до числа тих проблем, які в сучасних умовах безпосередньо впливають на конкурентоспроможність і економічне благополуччя навчальних закладів і підприємств [6].